

Preili Stern kujundab paberist esemeid

Lubage esitleda, preili Maximilanie Stern, kunstnik, kellele meeldib öko ja taaskasutus pidulikus ning elegantses kuues.

Ta usub, et öko ei pea olema tingimata takune ja hall, vaid hoopis pilkupüüdev ja särav.

Maximilaniele on väiksest peale meeldinud joonistada ja paberist meisterdada. Peale selle on ta suur koguja ning vanade asjade austaja. Nii kasutabki noor kunstnik kogutud varusid oma loomingus. Ta on seda meelt, et ei ole mõtet esemeid koguda tolmukorra alla seisma. Esialgu kinkis ta oma kätetöösid sõpradele ja siis hakkasid juba tuttavate tuttavad neid temalt tellima. Imestate, kuidas ta sellise kunstnikunime peale tuli? See pärineb tema vanavanaemalt, kes oli väga peen daam.

Paber ja veel kord paber

“Mina teen asju paberist. Põhiliselt on minu valikus taaskasutatud ja keskkonnasõbralikust materjalist fotoalbumid, mitmesugused märkmikud, külalisraamatud, postkaardid, õnnitluskaardid, kinkeümbrikud, ekliibrised, järjehoidjad, pulmakutsed ja peokaunistused, samuti pildiraamid, seinapildid, purgilaternad, disainriiulid ning kinkekaartide, viitkaartide ja logode kujundus,” räägib Maximilanie. Talle on südamelähedased reisi- ja jalgrattateemad.

Maximilanie töödest vaimustavad inimesed, kes tahavad kas endale või kingituseks midagi isikupärast. Need on inimesed, kes hoolivad loodusest ja hindavad kodumaist disaini. Paljud ostavad kunstniku töid oma hobide tarvis – märkmikke kasutatakse retseptide kogumiseks ja reisipäevikuks. Maximilanie on teinud ka näiteks herbaariumi- ja purgisilte. Mõned tellivad oma igapäevase töö jaoks – profiide teeb ta portfoolioalbumeid, loomeinimestele tunnusgraafikat ja kinkekaarte.

Vana filmilint on saanud kaunistuseks natuke paela ja kangast ning nüüd elab uut elu hoopistükis järjehoidjana.

Tavapärasest erinevad kaustikud...

Kuna ta kasutab palju vanapaberi, pöörduvadki tema poole inimesed, kes hindavad asjade ringlust ja taaskasutust. Koormamata liigselt keskkonda, saab juba varem (ära) kasutatud asjadele või materjalidele leidlikult uue elu sisse puhuda.

Aegumatud postkaardid

Maximilanie inspireerib materjal ning ta armastab paberi faktuuri ja lõhna: “Kui näen mõnda kasutult vedelevat asja, vaatan talle otsa

ja mõtlen, mis tast saada võiks. Nii-moodi sündisid näiteks minu kuulsad püramiidriiulid, mis on tehtud tühjadest paberipoolidest.” Ajastutest inspireerivad kunstniku 1920.–1950. aastad: “Ma ei kasuta keerulisi tehnoloogiaid, mu argipäev on löikamine, voltimine ja kleepimine. Dekupaaž ja kollaaž on küll minu portfellis olemas.”

Kunstnik on tähele pannud, et kõigi lemmik on vanapaberist postkaartide meisterdamine. Mõõdunud aastal venis Hiiumaal ühel